

маватъ съ своитѣ работи; тѣ сж благородни сжщества. Каквото и да правимъ, ние сме забавление за тѣхъ. Нѣкой пжтъ хората се биятъ помежду си и казватъ: Господъ не вижда ли, че ми изтрѣгнаха космитѣ? Тогава Господъ изпраща нѣкои отъ тия разумни сжщества да примирятъ хората.

И тѣй, ние трѣбва да изхвърлимъ злото отъ себе си, да се освободимъ отъ лошитѣ обходи, а затова трѣбва да се прѣобразимъ коренно. Ти вървишъ по пжтя, виждашъ, че нѣкой бие вола си. Какво ще направишъ? Азъ бихъ постъпилъ по слѣдующия начинъ: Ще со спра прѣдъ този човѣкъ и ще му кажа? приятелю, какво носишъ въ колата си? — Е, малко житце, около 3 — 4 кгр. По колко мислишъ да го продадешъ? — По толкова. Дай ми житото си, азъ ще го купя. Ще взема житото, ще му го платя добрѣ и ще освободя воловетѣ отъ бой. Вие сега ще кажете: ако почна да плащамъ всѣки день за туй, за онуй, на кждѣ ще му излѣзе смѣтката? Вие сте чудни хората, като се боите, че ще плащате. Ако почнешъ да плащашъ, всичко около тебе ще протече. Богатството е като единъ изворъ. Ти само не го запушвай, отпуши го, то ще протече. Ние всѣкога туряме прѣгради и затова не успѣваме. Вие казвате: не може да се прави добро. Не, вѣчно ще правишъ добро. Доброто е единъ вѣченъ изворъ. Ти го отпуши и ще видишъ, какъ той ще протече. Доброто е едно богатство. Нѣкой казва: до сега правихъ добро, но отъ сега нататѣкъ нѣма вече да правя добро. Не, ти прави добро всѣкога, не се разкайвай, доброто е вѣченъ изворъ.